

CG

Printed and Published by the
Central Office of the
Communist Party of Finland
Helsinki

TARTU TÜTARLASTE-
GÜMNAASIUMI JA TARTU
TÜTARLASTEKESKKOOLI
HÄÄLEKANDJA

Nr. 1.

12. oktoober 1935.

VIII aastakäik.

Väljaandja: Tartu Tütarlastegümnaasium. Pea- ja vastutav toimetaja: K. Raud, abi A. Raielo. Tegevtoimetaja: A. Jürgenthal. Toimetuse liikmed: L. Hermann, T. Kudeviita, E. Mõrd, L. Noorits, L. Reinberg, E. Tobias. Kunstiline nõuandja: J. Püttsepp. Talituse juhataja: V. Käpa. — „T. T. G.“ ilmub 8 korda õppeaastas, iga kuu 15. päeval, alates oktoobrist. — Tellimishind aastatellijaille 20 senti number, kuutellijaille 25 senti number.

Meie kooliperele.

Meil kõigil on palju ülesandeid, mis kutsuvad tööle. Kutsuvad vara hommikul, keskpäeval ja hilja õhtul. See on juba kord elu seadus, et inimene peab töötama, nii noor kui vana. Töö sisustab meie olevikku, kujundab meie tulevikku. Ta on meie elutee tähistaja.

Töö on raske. Kuid ta on veel raskem, kui oleme kurvad ja murelised. Seepärast eemale kurbusest ja raskemeelsusest. Võitkem ära need elu mürkained, siis saame anduda segamatule rõõmule. Rõõ-

mus meel ja hea tuju teevad elu kauniks ja töögi kergeks. Elurõõm on seesama mis tööõõm. Rõõmust sädelevad silmad on kui päikese kiired, mis külvavad igale poole elutahet.

Meie koolipere iga liige, keset sügispäevi halle! Sa kanna päikest eneses, et see paistaks sulle enesele ja ka teistele. Kui kõik nii toimime, siis on meil palju valgust, soojust, headust ja üksteise mõistmist.

J. Roos.

Õpilasperele.

Soovin õpilasperele käesolevaks õppeastaks suurt töötahet ja rohket jõudu. Suured on me sihid, suur on töö. Hoidugem ühte! Ärgu kadugu rõõm ja päikesepaiste meie

keskelt! Ühiselt võidame kõik raskused. Selleks õnne!

Kaja Tammemägi,
Õpilaspere vanem.

Alates oma VIII aastakäiku

tervitab „T. T. G.“ toimetus südamliselt oma truud telijaskonda ja soovib neile kõige paremat eelseisvaks õppeaastaks.

„T. T. G.“ tahab käesolevalgi aastal jätkata oma traditsioonilist ülesannet — olla kõige koolisündinu vastukajastajaks, arendada õpilaste omaloomingut, algatada ja toetada kooli uusi üritusi, avardada õpilaste silmaringi nende otseste taotluste alal, kasvatada nendes omarahvusetunnet ja ühismeelt oma kooli piirides.

„T. T. G.“ toimetus teab, et temasse suhtub kaasatundvalt „T. T. G.“ õpetaja- ja rohkearvuline õpilaspere, ning see teadmine annab talle jõudu ja tahet rakendada tegevusse oma parima, mis tal on. Kuigi toimetus

kaotas läinud õppeaastaga mitmed kandvad jõud, kellele olgu öeldud siinkohal tõsine tänu, püsib toimetus kindlal veendumusel, et käesolev aasta kujuneb kaastöölt samuti viljakaks, kui seda olid eelmisedki aastad.

Toimetus tahab sel aastal pöörda erilist tähelepanu lehe kunstimaitsele küljele, tuues võimalikult rohkesti illustratsioone ja ülevõtteid kooli elust. Ühtlasi jääb ta püüdeks hoida endiselt kõrgel ajakirja sisuline külg.

„T. T. G-d“ ilmub käesoleval aastal 8 numbrit, alates 15. oktoobrist iga õppekuu 15. kuupäeval üks number.

Lootes, et jõuame rahuldada oma taotlustega enamikku lugejaskonnast, algamegi tööd. „T. T. G.“ toimetus.

Karl Westberg ja Aksel Wöhrman.

Kaks head sõpra lahkusid meilt. Lahkus alatiselt noor, värskemeelne, sõbralik, oma töös pidurdamatult innu-

kas kolleeg ja õpetaja Karl Westberg, kelle eluaastad andsid talle käsu kätte minna veetma puhkepäevi

rohkearvuliste tööpäevade järele, kuigi ta ise oma olemuses oleks valmis olnud töötama veel kas või sama arv tööpäevi. Lahkus ka teine noor, teine värskemeelne, armsaloomuline ja tõsine töömees, kolleeg ja õpetaja **Aksel Wöhrman**, kellel ta päriselukutse peremehed ei lubanud jääda enam meie hulka, kuigi ta enda meel-mõte oli meiega ja jääb ka meiega. Lahkusid, ja meil on neist mõlemaist kahju, nagu neil on meistki kahju. Paratamatus viib paljudegi teed lahku, aga ei

lahuta. Meie heasoovlikkudeks sõpradeks jäävad ikka **Karl Westberg** ja **Aksel Wöhrman** ja meiegi samuti nende sõpradeks. Jälle kohtame, jälle rõõmustame üksteist nähes. Säärane lahkumine on ilus ja jälleenägemine ilusam.

Kallis Westberg, kallis Wöhrman!
Meie hea sõpruse nimel — olgu Teil palju õnnelikke päevi edaspidisel eluteel!

T. T. G-laste ja
T. T. K-laste nimel
K. R.

Kerjusmunk.

Kepp käes, kott rābaldunud kaelas,
pilg vagalt kiindund Lunastaja maali,
nii seisad sa all templi kõverdatud kaari,
hing tusast täidet, süda raskes vaevas.
Sa lakkamatult vagatsed ja palud
ning suudled pühakoja määrdind kive,
sa isud valgust nagu sündind pime
ja üha Issandalt sa andestamist anud.
Sa päevast-päeva kloostri õues loovid
kui põlat hulgas, räpane ja must.
Ei keegi hooli sinust hüljatust,
sind armetut ka preester julmalt noomib.
Ons mõrv su hingel, oled kaatnud roima?
Mis patt sul pandud eluajaks kanda? —
Või asjatult sa Jumalaga jändad
ja palukesist penina end toidad? —la.

Jah ja ei.

Suudlin sinu tulihuuli —	Silitin su juukselainet —
ei, vaid suveõhtu tuuli.	ei, vaid merevoogu kainet.
Kallistin su õrna keha —	Kandsin süles keha armast —
ei, vaid õhetavat eha.	ei, vaid kuldset viljaparmast.
Kiindusin su sinisilma —	
ei, vaid päiksepaisteilma.	
Imestin su armu küllast —	
ei, vaid suvepäeva üllast.	—la.

Jumala maakeses.

Ha! ha! ha! — Hi! hi! hi!

Sadade kilomeetrite kaugusele oli kuulda rõõmsat, muretut naeru. Naerkodanikud mureta maal.

Imelik oli see maa. Niisugust maad ei ole enam kuski olemas. — Naljakas oli see maa. Seal kunagi ei nutetud ega kurvastatud, ei oldud haige: seal kõik ainult naersid, naersid lõpmata. Tegid tööd ja naersid, rääkisid ja naersid kodanikud mureta maal.

Muud ei olnud kuulda kui „ha! ha! ha!“ ja „hi! hi! hi!“

Kõige rõõmsam oli kuningas ise. Tema naer oli otse nakatav. Lõbus naeruilmel ei kadunud millalgi ta näolt, tema otsaesisel ei olnud kunagi näha ühtki murekortsu, tema silmis säras alati naer, lõbus, helde naer. Ärkas kuningas hommikul naeruga, kõlistas kella naeruga, naeruga tulid teenrid.

„Hakkame rõivastuma, ha! ha! ha!“ juhatas kuningas.

„Hakkame, teie kõrgus, hi! hi! hi!“ naersid teenrid.

Kui kuningas oli rõivastunud, läks ta rõdule vaatama, kuidas naersid ta alamad.

Kõik naersid, lapsed ja vanad, vaesed ja rikkad, alalõpmata oli kuulda naeru, muretut naeru.

Kord tuli sellesse kuningriiki väga vana küürus ja kõhn eit, niisugune nagu polnud kunagi veel nähtud lõbusas kuningriigis. Tal oli morn nägu, sünged ja tigidad silmad ja põsed vajunud lohku kõhnusest.

„Hi! hi! hi! Missugune naljakas vanaeit!“ imestasid lõbusa kuningriigi elanikud.

„Kes sa oled, vanaeit?“ küsis rahvas.

„Minu nimi on Viletsus,“ lausus vanaeit hauataguse häälega. „Tulin teie juurde naaberkuningriigist, kus elavad mu õed: Mure, Haigus, Kurbus, Nälg ja Piin. Me kõik reisime ühest kohast teise. Mõnes kohas peatume kauemaks. Teie kuningriigis pole aga meist keegi veel käinud. Tulingi vaatama, et võib-olla saan kuidagi asuda siia elama. Kuid näen, et ei saa siia jääda, sest teie siin olete kõik söönud ja kõigega rahul.“

„Aga kas sa oskad ka naerda? Ha! ha! ha! Oskad?“ kostis igalt poolt rahva seast.

„Ma ei oska naerda ega tahagi naerda. Ma vihkan naeru,“ sõnas kurjalt vanaeit. „Viletsus ei tohi naerda, Viletsus nutab. Ja kui ma jääksin teie juurde elama, siis ma õpetaksin teid varsti nutma.“

„Nutma?“ imestas rõõmus rahvas. „Ei, eit, see kavatsus ei lähe sul kunagi korda — ha! ha! ha! Me sunnime sind naerma, aga just sunnime, just sunnime, ha! ha! ha! Hakkame kohe praegu.“

„Ei hakka,“ vastas vanaeit kurjalt.

„Noh, kas või natuke! Hi! hi! hi!“

„Mitte kunagi!“ kordas uuesti Viletsus.

Kuidas ka ei püüdnud lõbusa riigi rahvas Viletsust naerma sundida, ei läinud see neil korda. Vihastus viimaks lõbus rahvas, vihastus omamoodi — naeruga!

„Sa ei naera meie lõbusas kuningriigis, siis kui meie naerame, see on patt, suur patt. Me niimoodi ei jäta,“

ütles rahvas Viletsusele. „Me anname su kohtu alla, las targad kohtunikud otsustavad, mis teha sinuga.“

Seda öeldes vedasid nad Viletsuse kohtu ette.

„Ha! ha! ha! Milles on süüdi see vanamoor?“ küsisid kohtunikud.

Lõbus rahvas jutustas, et vanamoor ajab vastu ja ei taha kuidagi naerda ühes nendega. Kohus pidas nõu, mis karistus määrata Viletsusele. Seda tegid nad muidugi naerdes. Naersid vahid ukstel, naersid kõik, ainult Viletsus ükski ei naernud.

Kaua pidasid kohtunikud nõu ja viimaks ütlesid Viletsusele: „Kuule, vanaeit, hakka naerma. Siis me ei karista sind, ha! ha! ha!“

Agas Viletsus vastas vihaselt: „Ei, ma pole ealeski naernud ega naera ka nüüd. Mu amet on inimesi õpetada nutma.“

„Agas me siiski sunnime sind naerma, muidu karistame sind kõige valjema karistusega.“

„Karistage! Ma ei karda,“ vastas kangekaelne vanamoor.

Jällegi hakkasid kohtuhärrad nõu pidama ja viimaks ütlesid: „Et vanaeit, vaatamata kõigile katsetele, ei hakka naerma, peab ta lahkuma lõbusa maa piiridest, kus elab rõõmus rahvas, ja mitte kunagi enam ei tohi ta tagasi tulla!“

Viletsus kuulas vaikides seda otsust.

Agas rahvas ei olnud selle otsusega rahul: „Mis karistus see on! Teda tuleb nimelt sundida naerma. Viime parem vanaeit kuninga juurde. Küll see oskab panna ta naerma. Ha! ha! ha!“

Ja nad viisid vanaeide kuninga lossi. „Kuningas, armuline ja õiglane ku-

ningas! Ha! ha! ha!“ karjus lõbus rahvas. Me tõime sulle naljaka vanaeide Viletsuse, kes ei taha ühes meiega naerda. Käse tall naerda! Ha! ha! ha!“

Kuningas tuli Viletsuse juurde valjusti naerdes ja ütles:

„Vanaeit, naera! Ha! ha! ha!“

„Ei naera!“ vastas Viletsus.

„Sulle öeldakse, naera! Ha! ha! ha!“

„Miski hinna eest ei naera!“ oli Viletsuse vastus.

Kuningas tahtis teha kurja nägu, kuid ei saanud: ta päris hüples naerust.

Kuid vanaeit läks kordkorralt mornimaks. Kuningas mõtles, kuidas saaks täita rahva tahtmist ja panna naerma Viletsus.

Viimaks ütles ta: „Kuule, vanaeit Viletsus, ma määran sulle kõige suurema karistuse, mis minu riigis on. Ma keelan sulle igaveseks naerda. Sa ei tohi kunagi enam naerda. Kole on see karistus. Ilma naeruta ei saa sa elada, nagu kala ei saa elada veeta. Ükski olend ei saa elada õhuta, nii ka inimene naeruta. Ja sina, Viletsus, oled sellest nüüd ilma jäetud. Ha! ha! ha!“

„Ha! ha! ha!“ kostis rahva naer kui kõuemürin. Ja rahvas oli rahul oma kuninga otsusega.

Korraga, vastu igasugust ootust, hakkas Viletsus naerma oma jälki kriiskavat naeru, ja nii kõvasti, et see kogu rahva naerust üle kostis. Ta hakkas naerma sellepärast, et kuidagi ei võinud kujutada ette säärast otsust. See otsus näis talle nii veidrana. Temale keelati see, mida ta niikuinii iialgi ei sallinud. Teda keelati naerda! See oli temale nii ootamatu ja naljakas, et ei jõudnud vastu pidada, ja esimest korda

oma elus hakkas ta naerma. Temaga ühes naeris kuningas ja rahvas. Igalt poolt kostis naerurõkkamine, kõige kõvemini aga naeris ikkagi Viletsus.

Ent imelik: mida enam Viletsus naeris, seda tasasemaks muutus lõbusa riigi rahva naer. Nende näod, mis ikka olid olnud nii rõõmsad ja täidlased, muutusid üha tõsisemaks. Kuidas nad ka ei katsunud endist viisi rõõmsalt naerda, ei tulnud sellest lõppeks midagi välja. Nende naer muutus ikka kurvemaks ja kurvemaks. Viletsus aga naeris üha kõvemini.

Nii möödus päev, teine, kolmas, ja rõõmsas riigis ei olnud teips enam kuulda naeruhääletsusi, kuuldu vaid imelikku kähisevat ja vastikut Viletsuse naeru. Möödus veel mõni aeg, ja

rõõmsas riigis ei olnud enam kuulda endist elustavat naeru. Inimesed ei osanudki enam naerda. Koguni kuningas lakkas naermast. Tema pale muutus kurvaks, kurvaks muutusid ka ta silmad, kust ennem ainult rõõm ja headus sädelesid. Nüüd vaatasid nad ekslevalt ja haletsevalt ringi. Jälgisid, kuidas Viletsus majast majja käis ja oma õudse naeruga kõik elurõõmu, elu ja liikumise surmas.

„Jäta järele, hirmus vanaeit!“ palusid kõik. „Ära naera, ära naera!“

Kuid koletis ei lakanud naermast.

„Hea, ha-ha-ha-ha-ha, teie sundisite mind naerma, ja nüüd ma ei saagi järele jätta.“

Ja sellest ajast muutus rõõmus riik kurbuse ja viletsuse riigiks. T. K.

Neistsinaseist lahkunuist.

XIII lend — 1932. a.

Kopsakas lend — peade arvult 89. Polnud ma nende lendama aitaja viimases klassis, restaureerin nõrku mälestusi neist, nii kuidas juhtub, vaid selles osas, mis on seoses alamate klassidega.

Algame siis Erika Adamson'iga — pastori tütreaga Rannust, nirgi olemissellega, terase, käbeda, õhetavapöselise lapsukesega, kel vahel oli takerdusi õpinguis, nii et juhtus aastasi „nachsitzungeidki“, kusjuures jäi ta ikka armsaks ja kenaks. — Ja siis meenutame Aino Anslangi — muhedat, blondi, tõsist, töösse süvenenud tüdrukut, kes rudis üle nii kui tarvis kõigist klasside-vahelistest tõkkeadadest. — Seejärele kerkib esile Aino Barbitsa keskkasvuline kaju, keda alatiselt ümbritses kurbmurelik eluraskuste vine, mis mõjustas omamoodi mahasuruvalt ta püüdlikku, tähelepanelikku, asjalikku, kohusetruud, sümpaatlikku ja elutarka iseloomu, suutmata siiski teda väärdada niivõrra, et ta oleks loobunud õpingute kõrval töötamast õpilaspere omaäritustes ja ka „T. T. G-s“, mistõttu

säilib temast T. T. G. sfäärides ikka ja alatiselt hea mälestus. — T a m a r a B i r k e n t h a l — sale, roosapalgeline, hästikasvatatud, tagasihoidliku loomuga klaverimuusika harrastaja ja korralik lugupeetud õpilane. — Helga Eisen-schmidt — kadunud agr. Eisen-schmidt'i tütar. Lopsakakasvuline blond tütarlaps, raskusteta õpinguid haarav, kuid erilise hoota neile suhtuv. Sõbralik, kaaslastega sobiv, rahulikult õpilassaatust jagav, samuti kui jagab ta praegu oma üliõpilassaatust. — M i r a l d a F r e i — pikapatsiline blond Vööpsu plika. Tasakaalukas, sujuvalt oleskelev, kooskõllaliselt arenev ja kõigile meeldiv. — L y d i a G o l u b e v — gratisoosne, kasvukas tüdruk, kõrge kõnnakuga, segavere-lisena näiv, iseteadvalt oma ülesandeid sooritav, ilma et seda oleks esile tõstnud ega sellest küsimust teinud. — L e i d a G r ü n w a l d — maalaps, ikka tõsine, pinguli vedav, hirmu ja armuga edasi rühkiv, ei kellegi pahanduseks, ei kellegi kadestamiseks. — E m i l i e H a n s o n,

Adelheid Jesse, Hilja Juudas, Hilja Juuno, Valentine Kaal, Amanda Kaiv, Aino Kaljo — paljaste bukett. Hanson'ist ma ei julge rääkida, kartes, et eksin, sest mitte ei mäleta, milline Hanson see oli. Jesse'ist rääkiminegi, kardan, viiks rappa, sest neid oli kaks — Adelheid ja tema öde varemast aastaist; tean vaid, et neil oli õilis esivanemate kroonika. Hilja Juudas oli suurepärase Puhja tüdruk ja Hilja Juuno samasugune Konguta või Rannu tüdruk; mõlemad head vedu vedavad ja mõistlikud läbi-läbi. Valentine Kaal — blond linnalaps — tõsine, väga tõsine, naeratas vahest aastas kaks korda. Lahendas endamisi kõik õpingute keerdküsimused ja viis asjad rahulolu suupunktisse; tubli tööinimene koolis ja ka pärast kooli. Amanda Kaiv samuti tõsisemaid tütarlapsi, nagu mäletan, ka vist Puhja kandist. Kalju'gi maalaps, pikem, saledam, aga jälle tõsiilmeline ja rohkem iseendas kui muus maailmas. — Siis järjekorras Aino Keder — pisike-pisike tüdrukuke, viimne pesamunake Keder'ite perekonnast. Pahanes haavumiseni, kui tahtsin dekleineerida ta nime õigekeelsuse-sõnastiku reeglite kohaselt (seepärast ütlen siin — „Keder'ite perekonnast“). Oi, tüdruk kui nõel, kui tulesäde; särtsu mitme eest. Õppis nii, et patenteeriti parimaks klassis. Ja teotsemishoogu! Ja indu kõigeiks, mis oli kristalselt puhas, aateline, õilis! Ei millegi juures tohtinud olla labasuse varjugi, tagamõttelist. Endamisi mõtisklev, unistav, parandamatult romantiline, lüüriline, intiimselt muusikaalne. Rikastas „T. T. G-dki“ oma erakorraliselt temperamentsete, epiteetide-rohkete ja särasonaliste värssidega. On oma olemuselt praegugi täpselt samasugune kui koolieas, kuigi on tšipakese pikemaks sirgunud ja erakordse innuga töötav tudeng-preili. — Leida Kee-

dus — jällegi üks tõsisemaid ja omaette elavaid tüdrukuid. — Ursula Kiro tar — täiskasvanud tütarlaps, harva naeralev, kuid mitte päriselt sellest hoiduv; tütarlaps, kel tuli kõik mis tarvis nagu iseenesest, pingutamata, kusjuures ta ei mõtelnudki millelegi pretendeerida — misjaoks! Nii näis ta passiivnegi, aga ometi oli sümpaatlik. — Frieda Kukrus — mulle võõras. — Leida Kuslap — lopsakaloomuline, lahtise taibuga tütarlaps; soravalt arenev, kõlavalt kostev, meeldivalt mõjuv. — Irmgard Kutsar — Kutsar'ite perekonna pesamuna, viimne Kutsar meil. Jumekas, sale, loomuses nukruse nüansse. Sudis hoolega oma ülesannete kallal, kuigi vahel kastis tulemusi piarate-nestega. Hea, kena õpilane. — Emilie Kärner — keskmist kasvu, hääles poisilikku täambri, väljendustes mõnikord huumorit. Tasavägiselt jõduv, korrapäraselt õpilasteid astuv. — Helmi Köster — kasvukas, rühtjas, rõõsapalgeline, ladusa- ja lahkesõnaline, kuigi kritiseerivalt vastaskõnelejasse suhtuv ja sel juhul pareerivalt reageeriv. Asjalik, viisipäraselt käituv, õpinguis nõutavaid norme saavutav, õpilaskohustest õieti arusaav ja kooliüritusi teadlikult võttev. Vallutas mu kaaskolleegi sidame ja on praegu ta lugupeetud eluseltsiline. — Leili Laumets — ka küllalt lopsakakasvuline tütarlaps, üldiselt tagasihoidlik ja hoolega oma tööle anduv. — Koidula Leesik ja Leida Leesik — Rõngu päritoluga. Üks neist elavam, käbedam (kumb?!), teine tagasitõmbunum ja naiselikum (kumb?!). Elulised tüübid mõlemad, loomulikud ja ladusad, sõbralikud ja sobivad natuurid. — Lydia Lesta — väga hea kasvatuses ja usin tütarlaps, premeeritud klaverimängija, T. T. G. laureaat, Muusikaringi hing jne.; praegu tunnustatud kontsertreerija, kunstnik klaverialal. Alter ego.

Meie õpilaste tööde stiilist.

Meie õpilaste kirjatööde stiil on igav, mannetu, saamatu, liialt vananimeselik, tardunud, igasuguste värskemate puhanguteta, otsinguteta, in-

dividuaalsuseta. Õpetaja, kes asub kirjatööde-pakki parandama, see teab juba ette ära, et tal on jälle läbi

(Edasi 10. leheküljelt.)

Heinrich Reiman †.

Ei võinud keegi aimata, kui Sa 1932. a. kevadsuvel lahkusid meilt, et Su jumalagajätt oli enamikuga meist lõplik, et meie elus enam üksteisega kokku ei saa. Kuigi elasid aastat paar meie naaberlinnas Valgas, viis Su sõidutee Sind ikka meist mööda — oma kodulinna Tallinna. Ainult tervisi saatsid meile, millest järeldasime, et Sa olid endiselt meie heasoovlikuks sõbraks. Aga kui Sa möödunud õppeaasta lõpul asusid alatiseks elama Tallinna, olime päris kindlad, et Sinuga jälle isiklikult kokku saame ja vanu sõbrussidemeid uuendame, kuna Tallinn on meile tartlastele ikka lähemal kui Valga. Siiski ei teostunud see. Neetud haigused, mis pesitsesid Sinusse Valgas, haarasid Su oma võimusesse ja sulgesid peatselt Su silmad, muutsid külmaks Su lahke tervituskäe. Sa lahkusid meie teadmata,

Mälestame tõsisel leinas oma end. õpetajat Heinrich Reiman'it, vilistlasi Salme Hallik-Viirsoo'd, Olga Pungar'it, Therese Sareal'i ja õpilast Leida Pleer'i.

T. T. G. ja T. T. K. pere
ja T. T. G. vilistlased.

lahkusid hilju, vaikselt, nagu Sa eluski ei soovinud olla kunagi tähelepanud.

Anna andeks, kallis Heinrich, et meist keegi ei surunud Su kätt Su elust lahkumise hetkel, et keegi meist ei saatnud Sind Su viimisel teekonnal, et keegi meist

Salme
Hallik-Viirsoo †.

Su surma puhul ei avaldanud seda, mis meil on Sinust südames!

Tea, kallid lahkunud kolleeg ja õpetaja! Äärmiselt kohusetruu, tõsiselt oma elukutsele ja õppeainele anduv, kindlaloomuline, tasakaalus, õiglane, sõbralik, tagasihoidlik — sellisena püsisid ja püsid Sa meie mälestuses. Usume, et need vourused olid Sinu lühikese elu õilsamaiks kandjaiks ja lasksid Sul rahuldustundega lahku-
da elust. Need vourused jäta-
vad meilegi Sinust jäädavalt parimad mälestused.

Puhka rahu oma kodulinna kalmistul! Harduses viibivad me mõtet ikka Su juures.

K. Raud.

Olga Pungur †.

OLLIKESELE.

Armas Ollikene, liiga õrn ja habras, liiga hea olid Sa sellele maailmale, seepärast Kõigevägevam Isa kutsus Su enese juurde.

Sinu hüvastijätus oli midagi sügisilu kurbest, puhta, loomuliku elu hääbumisest, et taas uuesti ärgata Kõigevägevama juures.

Ärgem olgem kurvad, sest see oli Tema tahtmine, ning meile jääb vaid mälestus sinisinateist lapsesilmist ja kuldseist patsidest.

Klassiõde A. H.

Therese Sareal †.

Leida Ploor †.

LAHKUNUD SALMELE.

Kallis klassiõde! Mäletan Sind kui usinat, tagasihoidlikku ja tõsist õpilast. Alati olid Sa abivalmis neile, kes vajasisid Sind. Ent Sind ei suutnud aidata ükski inimkäsi. Keset eelseisvat tööd suikusid Sa igaveseks surmaõösse, südames veel elujanu.

Kui kahju on isegi igast möödunud hetkest, siis ei saa sõnastada nukrustunnet, mis asus hinge Sinu surmateate puhul. Manalasse varises see, kellesse oli usku, et suudab palju teha teiste heaks.

„Avanevad mälestuste uhked,
elustub Su viimne maine vald,
õeke, Su rasked valupuhked.

Miks nii vara randus elulaev!

Lakkamatult kestab Sinu uni,

olgu maa peal päev või öö,

Igavene Sinust mälestus!

Ahu igavese hommikuni,

unustatud eluvaev ja töö.“

J. Sams-Riives.

THERESELE.

Juulikuu ilusal päeval suri kahekümnendas eluaastas Therese Sareal. Masendavana mõjus sõnum, et tüdruk, kes omas nii palju elavhõbedana sädelevat temperamenti ja meeleolu, kes halvematelgi silmapilkudel oskas huumorimeelega ja sõbralikkusega tõsta seltsiliste tuju, on surnud.

Teadsime kõik, et ta tervis polnud hea, ja mäletame veel hästi päevi, millal ta koolitöö sai kannatada palavikuhooegade tõttu, ent see ei pannud meid uskuma, et ta peab nii vara lõpetama igasuguse maise töö.

Täis lootusi astus ta pärast gümnaasiumi lõpetamist ülikooli. Esialgu valitud fakulteedi raskused sundisid tal selle peagi vahetama pisut kergemaga. Kuid haigus üha süvenes, kuni Thereseke suikus surmaunne. Leinavad kaasvõitlejad ja sõbrad-omaksud valmistasid talle rohkete lillevanikutega kauni kalmu, ja kurvalt helises: „Üks õdedest on lahkunud meist jälle...“

Hea mälestus jääb meile Sinust, armas koolisõts, kallis kaasvõitleja!

A. P.

KALLILE LEIDALE.

Memento mori! — pea meeles, sa pead surema! Seda mõtet kanname igaüks endas. Ei suuda keegi seda enesest eemaldada.

Seda tõe tunneme erilisel praegu, kui algame leinas käesolevat kooliaastat, sest meie keskelt on lahkunud suve puhkeajal jäädavalt üks kallid kaasõpilane, kes on varisenud jälle manalasse, kust ei ole tagasipöördumist.

Unustamatu koolisõsar Leida! Rind tulvil ilusaid tulevikulootusi, asusid Sa koos meiega koolipinki, et koguda teadmisi tuleviku jaoks, kuid seda teha lasti Sul vaid üürikeseks. Surm varitses Sind elu häitsmekuul, saatis tulinoole Sinu kuumalt tuksuvasse südamesse, sundides vaikima selle igaveseks. Otsas on Sul see õnneaeg, mida nimetame eluks — eluks, et teostada oma parimaid püüdeid, et olla oma vanemaile rõõmuks ja kaasinimestele kasuks. Mälestus Sinust jääb meiega, kuni leegitseb meie südames elutuluke.

Katku Sind kergelt emake-maamuld!

L. S.

murda rida purukuivi tunde, niikaua kui on vihkude-pahkam otsas. Vabandage, kui ütlen, et õpilastööde lugemine on, nagu tõstaks telliskive ühest virnast teise, nagu klopiks laagriülikondi järjekordselt läbi rõivalaos: võtad ülikonna kõrendilt, annad teatava

arvu matse ja lükid jälle kõrendile tagasi, ülikond ülikonna kõrvale, teades, et mõne aja tagant tuleb samasugune igav kloppimine.

Alamais klasses, kus on õpilastel tegemist jutustavate ja kirjeldavate teemadega ja kus on õpilane veel naiiv-

Kaja Tammemägi Õpilaspere vanemaks.

Valimised toimusid pärast viiendat tundi kuni kella neljani. Valimas käidi järgmiselt:

Klassid	Gümnaasium:		Protsent
	Õpilaste üldarv	Hääletasid	
V-a	19	19	100
V-b	25	22	92
V-c	18	12	66,6
IV-a	38	35	92,1
IV-b	31	27	87,1
III-a	37	33	89,2
III-b	38	33	86,8
Keskkool:			
IV-a	42	40	95,2
IV-b	39	34	87,2
III-a	52	48	92,3
III-b	54	38	70,4
II	52	35	67,3
I	53	11	20,7

Õpilaspere vanemaks valiti Kaja Tammemägi (V-a) 267 häälega. Teistest kandidaatidest said hääli: A. Jürgenthal 78 ja N. Pehka 27. Tühje lehti oli ära antud 13, rikutuid 1.

Üldse käis Õpilasperest hääletamas 71,5%.

T. T. G. ja T. T. K. ÕPILASPERE-VANEMA VALIMINE
toimus 30. sept. 1935. Kandidaatideks olid:

Kaja Tammemägi V-a,
Niina Pehka V-b,
Aino Jürgenthal V-c.

sem, juhtub siiski muude hulgas mõni päris huvitav ja omapärane töö. Niipea aga kui jõutakse vanemaisse klassesse, kus tulevad võrdlevad, arutlevad ja analüüsivad teemad, siis on kadunud töödest igasugune individuaalsus. Siis tonksitakse morni asjalikkusega lauseid lausete kõrvale, nagu kirjutaks tulpinud inimene professorliku stooilisusega oma elutestamenti. Ei mingit värskemat puhangut, ei mingit stiili otsimise ja varieerimise tundemärki. Lisaks ülikuivusele muidugi ka veel mõttelagedus ja -vaesus.

Ometi on palju vahendeid, kuidas ilmestada stiili, kuidas lüüa ka kõige

armetumale teemale elu sisse ja kuidas mõtteahtraimalgi juhtumil tulla ülesandega naudingut pakkuvalt toime.

Aga meie õpilaste loov silm on liialt lühinägelik. Nende vaimne olemus on nagu umbse uduga looritud, millest nende vaade ei suuda läbi tungida. Võib-olla tuleb see sellest, et neil pole vastavat eeskuju-lektüüri, võib-olla ka sellest, et nad üldse ei loe kuigipalju arutlev-kirjeldavaid teoseid, populaarteaduslikke töid. Nende iha käib vaid ilukirjanduse järele ja sedagi loetakse üksi sisu, ainestiku, sündmustiku, mitte stiili jälgimise põrast. Ilmetu stiili põhjusi, arvan, tuleb peamiselt

otsida siiski õpilaste täielikust huvi-
puudusest stiili vastu. Stiili harrasta-
mise, individualiseerimise ja mitmeke-
sistamise tungi pole enamikul õpilastel
alateadvuseski, eoski.

Ja kui leidub üksikuid, kes kas õpe-
taja ergutusel, vastava krjanduse mõ-
justusel või omal algatusel katsuvad
maha raputada endast neetud „ridade
tonksimise stiili“, siis satutakse ena-
masti kahte äärmusse: kas muututakse
raskelt dotseerivaks või följetonistlikult
ülikergeks; kas maetakse mõte raskete,
tumede, ebamääraste, palju-
ning mitte midagi ütlevate sõnade virna alla
või aetakse hõredat, lõõpivat jobujuttu.

Sellega ei ole öeldud, et peaks need
võtted hukka mõistma. Neid võtteid
võib vastu vaidlemata tarvitada, kuid
need võtted pole ainukesed. Kui need

võtted hästi välja arendatakse, on nad
iseenesest teretulnud nähtused, kuid
nende äärmuste vahel on terve astmes-
tik teisigi stiilivõtteid, mis kahjuks on
jäänud õpilastöödes harrastamata.

Elatakse kui juhmunult päevast-
päeva, tehakse igasuguse huvita termi-
nulist tükitööd, noritakse traditsioonili-
selt tähtpäevade pikendust ja lõppeks
pistetakse õpetajale pihku luitunud sõ-
nade ja abitute mõtete ilmetu kom-
pleks, mida lugedes ruineerub õpetajagi,
muutudes päev-päevalt roostega kaetud
vanarauaks.

Siin alatud kirjutis tahab olla sisse-
juhatajuseks pikemale sõnavõtule järgne-
vais „T. T. G.“ numbreis stiiliküsimuse
raskelt alalt. Kuihästi ma sellega toime
tuln, seda näeme edaspidi.

K. Raud.

Kooli elu.

Kevadel lõppes õppetöö 7. juunil ja
sügisel algas 2. sept. Uusi õpilasi võeti
vastu keskkooli klassidesse: I klassi —
50, II klassi — 10, III klassidesse — 104, IV
klassidesse — 3. Gümnaasiumi klassi-
desse: III klassidesse — 5, IV klassidesse
— 3, V klassidesse — 1. Kokku kõikidesse
kl. — 176 õpilast. Vastuvõtmine toimus
peamiselt kevadel, sügisel võeti vastu
vaid mõned üksikud, niipalju kui ruum
veel lubas. — Uute õpilaste vastuvõtmine
oli kevadel 31. maist kuni 3. juunini; sü-
gisel 29.—31. augustini.

Õpetajaist lahkusid, arvates 1. aug. s.
a., Karl Westberg, Aksel Wöhrman, Lydia
Raudsepp. Uue õpetajana tuli juurde pr.
Ilse Vellisto, arvates 1. aug. s. a.

Kooli lõpetasid järgmised õpilased:

A. Kevadel:

Hermine Aamann, Aino Ahurand, Hil-
ja Albert, Linda Arike, Linda Bergmann,
Jolanda Dreimann, Johanna Enno, Astrid
Heydock, Hilda Jääger, Salme Kaeramaa,
Hilja Kama, Aino Kosesson, Helga Kroot-

mann, Aime Kuusloo, Linda Kütt, Laelia
Laur, Aliide Lillo, Herta Lotamõis, Leon-
tiine Lõhmus, Elsa Matsen, Berta Meos-
Klaos, Leida Michelson, Leida Morgen,
Ella Mutso, Anna Mälberg, Helga Nigol,
Aleksandra Oja, Elga Orrin, Elriede Oru,
Elvira Paap, Selma Paap, Edda Paldrock,
Jutta Paldrock, Linda Pallo, Jutta Parik,
Hilja Piiper, Maimu Prants, Helgi Puu-
sepp, Loreida Pöder, Amanda Raadla, Ella
Rähni, Alide Rätsep, Gerta Saar, Mall
Sarv, Melanie Tuha, Hilja Udikas, Erna
Vaher, Alide Vahi, Karin Vallaste, Auguste
Õunapuu.

B. Sügisel.

Elli Neider, Valve Laaniste, Meeta
Meus, Alma Parmson, Selma Sisask, Leida
Tigane, Jenny Truumees, Agathe Vent, Lei-
da Rosenblatt.

Kokku 59 õpilast.

T. T. G. ja T. T. K. õppetöö avaaktus.
algas esmaspäeval 2. IX kell 9 vaimuliku
lauluga, millele järgnes õp. A. Wöhrman'i

vaimulik kõne. Seejärele tervitas dir. J. Roos õpilasi, soovides rohket jõudu ja indu eesolevaks tööaastaks.

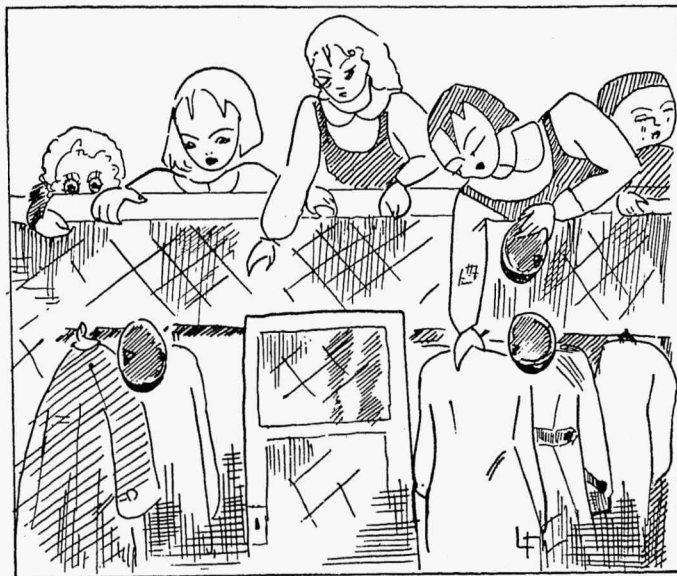
Siis läksid endised õpilased koduklassidesse, kus järgnes klassijuhataja tund. Uustulnukad jäid saali, kus nad eraldati keskkooli I ja III a- ja b-klasseks, ja siirdusid seejärele koos oma klassijuhatajatega koduklassidesse. Pärast klassijuhataja tundi, kus valiti klassi omavalitsus ja tutvuti koolikorraga, kogus suur osa õpilasi saali, kust mindi õp. L. Haamer'iga E. P. Seltsi näitusele.

naks, ja tänas kõiki sooja lugupidamisavalduse eest.

Õpilaspere esinduse koosseis.

I kk.: Anne-Marie Luik, Erika Veinberg. II kk.: Helene Rästa, Astra Zion. III-a kk.: Juta Pruuli, Maimu Truumees. III-b kk.: Velda Näping, Silvia Kivi. IV-a kk.: Virve Liik, Laine Kallak. IV-b kk.: Linda Sirkel, Marta Antik. III-a gümn.: Elsa Rästa, Linda Sastok. III-b gümn.: Linda Hainla, Virve Villmann. IV-a gümn.: Helga Lukk, Heinola Tamm. IV-b gümn.:

L. Hermann.

Harrastatuim moodne spordiharu T. T. G-s ja T. T. K-s.

Pensionile mineva õpet. K. Westberg'i lahkumisaktus.

23. sept. hommikul kogunesid T. T. G. ja T. T. K. õpilased ja õpetajad kooli saali K. Westberg'i lahkumisaktusele.

Dir. J. Roos kriipsutas eriti alla K. Westberg'i kohusetruudust õpetajana ja ta elavat nooruslikku hinge. Õp. V. Käpa andis lühikese ülevaate K. Westberg'i elutööst ja tegevusest. V-b kl. õpilase E. Kipasto poolt anneti õpilaste nimel K. Westberg'ile lilli. Siis asus kõnetooli K. Westberg ise. Ta kinnitas, et T. T. G. ja T. T. K. jäävad talle ikka sõprade-ringkon-

Helvi Kullam, Katariina Väike. V-a gümn.: Loore Ahas, Kaja Tammemägi. V-b gümn.: Maimo Bock, Zoja Küze. V-c gümn.: Eha Ritsland, Selma Villmann.

T. T. G. ja T. T. K. Õpilaspere esinduse tegevusest käesoleval õppeaastal.

Õpilaspere esindus algas tegevust avakoosolekuga, mis toimus 20. IX 35 kl. 13. Koosoleku avas E. Kipasto (V-b), soovides esindusele eesolevaks tööks töödindu ja edu. Päevakava tähtsamaiks punktteks oli esinduse juhataja ja Õpilaspere vanema kandidaatide valimine.

Uus esinduse juhatus kujunes järgmiselt: esinduse juhatajaks L. Ahas (V-a), juhataja abiks M. Bock (V-b), kirjatoim. S. Villman (V-c), kirjat. I abiks L. Sastok (III-a g); II abiks H. Tamm (IV-a g).

Õpilaspere vanema kandidaatideks seati:

K. Tammemägi (V-a), A. Jürgenthal (V-c), E. Negro (V-a), A. Sokk (V-b), N. Pehka (V-b), kes otsustati hr. direktorile ette panna kolme kandidaadi valimiseks.

Esinduse teine koosolek oli reedel, 4. X, kl 15.30. Esinduse liikmed olid kokkukutsutud selleks, et kinnitada uus Õpilaspere valitus. Õpilaspere vanem K. Tammemägi (V-a), esitas järgmise valitsuse:

haridusjuhiks — A. Jürgenthal (V-c), ringide-juhiks — L. Soome (V-a), korralvuriks — A. Sokk (V-b), laekuriks — H. Luik (V-b),

valitsuse sekretäriks — E. Negro (V-a).

Esindus valitsust ei kinnitanud, kuna tekkis lahkkelisid valitsuse koosseisu kohta. Nimelt avaldati rahulolematust just nooremate klasside poolt, et valitsuses pole ühtegi IV gümn.-klasside õpilast. Õpilaspere vanemale tehti ülesandeks valitsuse kujundamine uues koosseisus.

Esinduse koosolek 7. X 35.

Kinnitati Õpilaspere valitsus järgmise koosseisus: ringide-juhiks — L. Soome (V-a), haridusjuhiks — A. Jürgenthal (V-c), korralvuriks — L. Sööt (IV-a g.), laekuriks — H. Lukk (V-b) ja valitsuse sekretäriks — F. Krimm (IV-b g.).

Samal koosolekul kinnitati „T.T.G.“ toimetuse järgm. koosseisus: tegevtoimetaja — A. Jürgenthal (V-c, uus); toimet. liikmed — L. Hermann (IV-b g.), E. Tobias (IV-a g.), E. Mörd (III-b g.), L. Reinberg (V-a) — endised; L. Noorits (V-c), T. Kudeviita (II kk.) — uued.

Abiturientide koosolekul.

9. sept. kell 13 peeti T. T. G. abiturientide üldkoosolek, mille päevakorras oli: 1) koosoleku juhataja valimine; b) lõpumärkide kuju, suuruse ja valmistamise aja kindlaksmääramine ja c) abiturientide sõit Tallinna. Koosolekut juhatas K. Tammemägi (V-a). Samas määrati kindlaks abiturientide kokkutulemise päev ja aasta, milleks sai 8. mai 1940. Õpetajasliikmeid oli kohal pr. E. Tooms.

Abiturientide märkide kätteandmise aktus toimus 21. sept. teise tunni ajal. Aktusel tervitasid abituriente dir. J. Roos, klassijuhatajate nimel pr. E. Tooms, IV klasside nimel H. Kullam (IV-b); tervitusetele vastas K. Tammemägi (V-a).

Pärast aktust oli pildistamine.

Abiturientide ekskursioonid.

V-c kl. õpilased korraldasid lõpumärkide kättesaamise puhul ekskursiooni Tallinna 21.—23. sept. V-a ja V-b klassid tegid ekskursiooni 5. X omnibusega Viljandi — Paistu — Halliste — Karksi — Nuia — Tõrva — Tartu.

Kirjandusringi avakoosolek

toimus 18. IX 1935 kell ½16. Päevakorras oli eelmise aasta tegevuse ja raamatukogu aruanded, dr. H. Puusepa referaat Itaaliareisust ja valimised. Aruannete ettekandmine ja valimised jäid ära, sest koos olid õpilased peamiselt noorematest klassidest, kes valimiste juures ei oleks võinud tulla ainuüksi arvesse. Valimised ja aruanne lükati edasi järgmiseks koosolekuks. Prl. Puusepa huvitavat ettekannet ilmestasid teemakohased valguspildid.

Muusikaringi avakoosolek 1. X k. 16.

Koosolekut juhatab E. Tobias, protokollib L. Sütt. Tervitussõna ütleb dir. J. Roos. Klaverisoolooga esineb M. Mikk (Debussy' „Arabesque“). Juhatusse valitakse: M. Bock, E. Tobias, L. Sütt, H. Tamm, M. Mikk. Revisjonikomisjoni saavad: N. Pehka, K. Uudel, A. Zion. Järgneb laulusoolo E. Leegand'ilt (rahvalaulu motiividel „Jeesus sõitis jõgepidi“). Liikmemaksu suuruseks määratakse 25 senti ja maksu tähtpäevaks 1. nov.

Järgneval juhatuskoosolekul jagati ametid järgmiselt: juhatajaks — E. Tobias, abiks — L. Sütt, laekuriks — M. Bock, kirjatoimetajaks — H. Tamm, abiks — M. Mikk.

Spordiringi avakoosolek

10. IX 35 kell 17 muusikaklassis. Päevakord: 1) avamine; 2) aruanne; 3) valimised; 4) läbirääkimised; 5) referaat N. Pehka'lt „Võrkpallist üldse“; 6) võrkpallimängu demonstratsioon. Õpilasi oli koos 46, õpetajasliikmeid võttis koosolekust osa pr. L. Haamer. Juhatusse valiti: L. Ahas (V-a) — juhataja; L. Sööt (IV-a g.) — tema abi; E. Rästa (III-a g.) — kirjatoim.;

N. Pehka (V-b) — tema abi; A. Sokk (V-b) — laekur. Revisjonikomisjoni said L. Mals (V-b) ja L. Kallak (IV-a kk.).

24. septembril oli Spordiringi teine koosolek. Avaldati soovi ette võtta matk 29. sept. Vasula järve äärde ja korraldada pikem omnibusesõit. (Halbade ilmade tõttu on tulnud mõlemaist loobuda.)

Enesekasvatuse ringi avakoosolek reedel, 27. sept. 1935.

Koosolek peeti kell 16 matemaatika-klassis. Koosoleku päevakorras oli möödunud aasta tegevuse aruanne, prl. T. Thomson'i referaat teemal „Meie sõbrad“ ja valimised.

Juhataste koosseis kujunes järgmiseks: juhataja — L. Soome (V-a), abi — M. Reeben (III-a g.), kirjatöimetaja — H. Soobik (V-a), abi — L. Reinberg (V-a), laekur — K. Tork (III-a g.), abi — M. Bock (V-b). Läbirääkimistel määrati kindlaks liikmemaks — 25 senti aastas, mis tuleb tasuda hiljemalt 15. oktoobriks.

Kunstiringi avakoosolek 27. IX 35.

Osavõtjaid õpilasi oli 24, õpetajast oli kohal J. Püttsepp. Koosolekut juhatas S. Arens. Ringi juhatajaks valiti F. Krimm, abiks — S. Arens, laekuriks — M. Reeben, sekretäriks — E. Mörd, abiks K. Otsason. Rev.-komisjoni said V. Bergmann ja Juuno.

Raamatuaasta-aktus

T. T. G-s ja T. T. K-s peeti 28. sept. k. 11—13. Aktuse avakõne pidas dir. J. Roos, milles rõhutas raamatu tähtsust, kuna peokõnega esines õpet. K. Raud („Eesti vanim raamat ja eesti raamatu osa eesti kutluuriloo“). Aktust kaunistasid koolikoori laulud õpet. P. Kõnsp'i juhatusel, klaveriettekanded ja deklamatsioonid. Aktuse lõppsõna dir. J. Roos'i poolt oli pühendatud esimese eesti raamatu autorile J. Koell'ile. Lõppsõna järele lauldi ühiselt „Eestimaa, mu isamaa!“

Raamatunäitus T. T. G-s

eesti raamatu 400 a. juubeli puhul korraldati 28. ja 29. sept. II eesti keele ja ajaloo-klassis. Eesti keele klassis oli pea-osa-kond — eesti raamatu arenemine 400 a. jooksul. Ajaloo-klassis oli 3 osakonda: eesti ajakirjanduse arenemine, eesti muusikakirjanduse arenemine, vanemate kooliraamatute osakond. Väljapanekud olid

peamiselt dir. J. Roos'i isiklikust raamatukogust, muusikakirjanduse alal aga prl. T. Jakobson'i isiklikust raamatukogust. Näitus oli huvitav ja sisukas ja leidis rohket külastamist nii õpilaste, lastevanemate kui ka võõraste poolt.

T. T. G. remondib ja ehitab

erilise hooga. Suvel oli koolis poolemiljoniline remont. Tehti värskeks kooli saal, avardati ja valgendati söögisaal, pandi uusi põrandaid, värviti ja parandati seinu, ehitati uus saarepuust peatrepp, ühendati endine raamatukoguruumi kõrvalklassiga ja saadi niiviisi avar loodusloos-klass, keldriruumi ehitati eeskujulik garderoob, kõbiti katuseid ja kaeti maha väljastpooltki uue värvikorraga. Mõnesse klassi kinnitati seintele suured sobivad linooltahvlid, veevärgi-ühendus seati loodusloos- ja joonistusklassiga. Raamatukogule anti endine avar riidehoiuruum, kus tuleb neil päevil remont. Ühtlasi valmistatakse praegu raamatukogule 750-kroonist sisseseadet; see valminud, peab raamatukogu mahutama endasse kuni 13.000 raamatut, misjärele viiakse enamik raamatukogudest raamatukogu-ruumi. Krooniks kõigele käib praegu mitmemiljonilise võimla ehitus, mis tahetakse viia katuse alla veel käesoleval aastal, kuna ta lõplikult valmib tuleval suvel. Juurdeehitatavasse ossa tuleb kahest korrast läbiulatuv võimla, siis duširuum, teenijakorter, keskkütte-ruum jne.

Nii paranevad üha meie õppimis- ja töötamistingimused, millest on aina hea meel.

T. T. G. harrastamas keelpillide-muusikat.

Kool on ostanud õpilastele tarvitamiseks 6 keelpilli (4 mandoolat, 2 mandoliini), samuti noodijalad. Osa pille on õpilasil endil. On kavatsusel asutada oma muusikakoor. Nädalas korraldatakse kaks õppetundi. Koori hakkab juhutama õpet. P. Kõnsp.

Uus vormimüts T. T. K-le.

Haridusministeeriumi ettekirjutusel tuleb muutmisele kooli vormimüts T. T. K-s. Uus müts on bareti-kujuline, mustast sametist, sinivalgete paeltega nurkasendis pealael. Vormi hakkavad kandma T. T. K. õpilased. T. T. G-le jääb endine müts kuni kooli lõpetamiseni. Kui hak-

kab funktsioneerima uus kolmeklassiline gümnaasium, tuleb barett ka seal tarvitusele.

Koolimööbel kõvema kontrolli alla.

Praegu on valmistamisel klasside plaanid, kuhu märgitakse kõikide õpilaste nimed, kes istuvad klassis kuski kohal. Plaanid paigutatakse aineklasside seintele. Kui on rikutud klassilauda, vastutavad kõik sellel kohal istuvad õpilased ja tasuvad tekitatud kulud kuni laua väljamaksmiseni.

Kooli aastapäeva

aktus peetakse laup. 16. okt. kell 11. Keskkooli-klasside piduõhtu, kuhu kutsutakse ka auvõõrad, peetakse 16. okt. k. 18—23; güm.n.-klasside piduõhtu on 17. okt. k. 18—23, millest osa võtavad veel kooli vilistlased. Piduõhtud on erineva kavaga. Aktusel esineb keskkooli laulu-koor.

Käik L. Pleer'i hauale.

16. IX 35 toimus IV-b kk. klassi õpilaste poolt käik õnnetu surma läbi lahkunud Leida Pleer'i kalmule Maarja kalmistule, et vaikes leinas tema kalmukünka juures mälestada varases nooruses hauda varisenud kallist kaasõpilast. Kaasõpilaste poolt asetati pärg kalmule.

Koolilõunad.

Nagu mõeldud aastal nii on ka tänavu võimaldatud õpilastele lõunastada koolis pärast viiendat tundi. Lõunate korraldajaks on meie vilistlane preili G. Virks. Lõuna on igapäev kahetoiduline, hinnaga 25 s. Võib aga saada ka ühte toitu. Üksikult maksab lihatoit 15 senti, supp 10 senti ja magustoit 10 senti. Toitu ei anta annuste kaupa, vaid igaüks võib süüa, nii palju kui tal on isu. Söögi eest võib tasuta kas rahas või toiduainetega, kusjuures viimaste hindamisel arvestatakse turuhindu.

Praegu on kujunenud kindel pere, kes lõunastavad järjekindlalt iga päev, kuid võib anda ka juhuslikkudele soovijatele igakord lõunaid, kui nad sellest ette teatavad kas eelmisel päeval või hommikul enne lõunate valmistamist.

Klassivalitsused.

T. T. K.

I kk. kl.: kv. — A. Luik; ktm. — E. Johanson; laeaur — E. Veinberg; hrdj. —

E. Annok; korrav. — H. Valdes, abi — E. Tarvel.

II kk. kl.: kv. — H. Rästa, abi — M. Juhkason; ktm. — T. Karu, abi — V. Mõttus; laeaur — H. Lepik, abi — H. Karo; korrav. — H. Kadak, abi — A. Teder.

IIIa kk. kl.: kv. — A. Mägi, abi — H. Vilper; ktm. — M. Kuldvere, abi — A. Pleimann; laeaur — L. Kelgo; korrav. — V. Zirnask; hrdj. — L. Tõnisson.

IIIb kk. kl.: kv. — V. Näping, abi — S. Kivi; ktm. — A. Grossmann, abi — E. Oksbek; laeaur — E. Laar, abi — L. Rähn; hrdj. — H. Rütli, abi — K. Bušberg; korrav. — E. Ranna, abi — H. Koidu.

IVa kk. kl.: kv. — V. Liik; ktm. — M. Poots, abi — A. Ilves; laeaur — H. Raag, abi — H. Brauverk; hrdj. — L. Kallak; korrav. — K. Otsason, abi — K. Linnus.

IVb kk. kl.: kv. — L. Sirkel; ktm. — A. Villmenson; laeaur — M. Antik; hrdj. — H. Paulmeister; korrav. — A. Räisa.

T. T. G.

IIIa g. kl.: kv. — T. Kõnsen, abi — V. Tork; ktm. — H. Kivi; laeaur — H. Nõmmik; hrdj. — M. Reeben; korrav. — V. Draptsinski.

IIIb g. kl.: kv. — L. Reevits, abi — S. Arens; ktm. — H. Müller; laeaur — L. Lagastik, abi — E. Liim; hrdj. — M. Valge; korrav. — A. Kulasalu.

IVa g. kl.: kv. — L. Sööt; ktm. — U. Sarapuu ja K. Rootman; laeaur — D. Senter; hrdj. L. Sütt; korrav. — F. Hein.

IVb g. kl.: kv. — P. Preedik; ktm. — F. Krimm; laeaur — L. Kalvet; hrdj. — H. Kullam; korrav. — S. Tenter.

Va kl.: kv. — K. Tammemägi, abi — L. Soome; ktm. — H. Soobik, abi — F. Annok; laeaur — E. Englas; hrdj. — L. Reinberg; korrav. — H. Rootman.

Vb g. kl.: kv. — L. Mals, abi — E. Sokk; ktm. — V. Leetsi, abi — V. Markevitš; laeaur — E. Kipasto; hrdj. — L. Lanter; korrav. — A. Kuusloo.

Vc g. kl.: kv. — E. Riitsland abi — S. Villmann; ktm. — S. Lõhmus; laeaur — L. L. Laan; hrdj. — A. Jürgenthal; korrav. — S. Jõks.

Lastevanemate-komitee koosolek

peeti 29. okt. rohke osavõetuga. Päevakorras oli kooli aruanne, van.kom. aruanne, kooliarsti aruanne, insp. S. Pruuden'i kõne, valimised ja läbirääkimised.

